

hjælpelse af Stempel paa udenlandske Værdipapirer. — Til § 6 findes under Nr. 6 et Forslag af Udvalgets Flertal, som gaar ud paa at nedsette Indtægten af Personbefordringen med 10,000 Rd.; det er, som det ses af Betænkningens Nr. 15, begrundet derved, at man finder, at de Egne, der ligge i længere Afstand fra Jernbanestationerne, ere ubillig stillede imod andre Egne, der ligge nærmere, og at der derfor billigt bør tilstaas dem nogen Lettelse i Personarten. Under samme Nummer i Betænkningen har man endvidere udtalt Usikkerheden af, at der skete nogen Forandring med Hensyn til Personbefordringen, saaledes at det tillodes indskrevne Passagerer at staa op og indtage deres Pladser og ligeledes at forlade deres Pladser, hvor de træffe Posten, naar der i Øvrigt ikke foranlediges nogen Forsinkelser. Det er nemlig forbundet med ikke uvæsentlig Gene for de Reisende, navnlig dem, som bo nærmere ved Landveistrouten, naar de først skulle reise til Byens Posthus, og saa omtrent samme Vej tilbage igjen. Noget Bignende kan ske, naar Posthuset — hvad jo ofte er Tilfældet — ligger i Udskanten af Byen; det er da urimeligt for dem, der have Bolig i den ene Ende af Byen, at skulle kjøre igennem hele Byen et længere Stykke Vej, inden de kunne komme af Diligencen, og saa at skulle gaa tilbage igjen. Man har ligeledes ment, at Passagerer kunde blive indskrevne fra de forskjellige Steder, naar der var Plads, uden at det behøvede at ske ved Postmesteren, i de Tilfælde, der var en Konduktør med Posten. Jeg skal paa Udvalgets Vegne henstille disse Bemærkninger til den ærede Minister. Det er Liden, hvor overhovedet Forretninger, der gribe ind i det praktiske Liv, skulde tages praktisk, hvis de skulle svare til Tidens Krav. I den Henseende er der formentlig ikke gjort Tilstrækkeligt fra Postbestyrelsens Side, saaledes at saadanne og lignende Forandringer kunne ske uden i nogen Maade at forstyrre Ordenen, eller svække det Tilsyn, som Postbestyrelsen naturligvis sætter høit og har Krav paa at faae høvdet. Under Betænkningens Nr. 16 findes af Udvalget rettet en Opfordring til Ministeren om at tage under Overveelse, om ikke Routen: Korsør—Kiel kunde nedlægges, især efter Indførelse af Nattog paa de jydsk-syenske Baner. Det var Forudsætningen for Indførelsen af Nattog, at dette skulde ske, idet man ved Bedligeholdelsen af denne Route egentlig konkurrerer med sig selv, thi ved Routen Korsør—Kiel søger man jo at faae saa mange Passagerer som muligt bort fra Routen over Thyen og en Del af Sjælland Syd paa. Det er imidlertid en Opfordring til at tage Sagen under Overveelse, som der her stilles, det er ikke noget Forslag. Man veed jo meget godt, at der udtræves en længere Frist, inden det kan ske, efter som der skal en Opsigelse til fra preussisk Side, inden det kan gennemføres. Dernæst har man udtalt den Forventning, at Finantsministeren

for Postforsendelsens Bedkommende vilde støtte de Bestræbelser, som gaa ud paa at gjenneføre en stadig Dampskibsforbindelse imellem Frederikshavn og Gøttheborg. Denne Forventning har Udvalget naturligvis i fuldeste Maal, da det jo utvivlsomt er af Interesse for Postvæsenet at faae Posten fra Norge og fra en stor Del af Sverig saa hurtig som muligt til Sjælland. Jeg kan her lade indflyde den Bemærkning, at det i Grunden er en besynderlig Ordning af disse Administrationsforhold, at den hovedsagelige Trafik, den egentlige Person- og Godsstrafik paa denne Route, henligger under Indenrigsministeren, som i den Henseende maa have Betjente og Folk sammen med hele Jernbanevæsenets Drift, medens Tilsyn med Postskæffenes Forsendelse henligger under Finantsministeren. Det er tidligere under forskjellige Forhandlinger blevet forudsat, at man engang, naar Jernbanevæsenet havde naaet en større Udveckling, og Driften i det Hele havde faaet et større Sammenhæng, kunde komme til at lade Postvæsenets Bestyrelse forenes med Jernbanevæsenets Bestyrelse, og den Tid, da dette kunde lade sig gjøre, turde nu formentlig snart være kommen. Ved at se paa Hensætningen angaaende denne Forbindelse, samt paa den Hensætning, som jeg nævnte under § 3, har jeg naturligvis maattet komme til at gjøre disse Bemærkninger. Naar saadanne Forretninger, som høre sammen, henhørte under det samme Ministerium, vilde man nemlig være fritagen for ligesom at opfordre den ene Minister til at staa den anden bi. Jeg maa imidlertid erklære, at da der herom ikke udtrykkelig findes udtalt Noget i Betænkningen, kan jeg ikke paa Udvalgets Vegne have fremsørt disse Bemærkninger; jeg har kun paavist, at denne Ordning har været forudsat ved tidligere Forhandlinger. Forslaget under Nr. 7 gaar ud paa en Bevilling af 320 Rd. til Dyrkelse af en 3 Gange egentlig Postforbindelse mellem Hjødd og Maribo foruden den daglige Forbindelse, som nu finder Sted, og 230 Rd. til at forandre Postforbindelsen mellem Skjelskør og Korsør fra en Brevpostbefordring til en Personpostbefordring, ialt 550 Rd., som Udvalget tror at kunne anbefale. — Under Nr. 8 findes et Forslag om at forhøje Udgiften til Postbefordringen paa Falsterbanen med 532 Rd., som er begrundet derved, at man har beregnet den sjællandske Jernbanetagt for Postbefordringen, medens der er sat en højere Tægt for Postbefordringen paa Falsterbanen, af hvilken Grund dette Beløb er nødvendigt. Jeg skal tilføje mig at tilføje, at da Falsterbanen og den sjællandske Sydbane ere anlagte af det samme Selskab under de samme Betingelser og efter den samme Koncession, kunde man ogsaa have antaget, at de samme Tægter i den Henseende vare bleve gjort gjældende for Falsterbanen. — Under Nr. 9 har Finantsministeren som første Halvdel foreslaaet et Beløb af 6,000 Rd. til nye Kjedler til